Ядро відновлення.

Сценарії Playwright.

Сім повних п'єс. Кожна – 15 хвилин. Мінімум 3 частини. Максимальна чесність.

Як користуватися цими сценаріями

Переклад:

Кожен сценарій – це повна п'єса, написана для 20-хвилинного блоку драматургії на зустрічі Kernel. Сценарії написані так, щоб їх можна було виконувати без репетицій: ремарки прості, діалоги зрозумілі, а ролі розраховані таким чином, щоб будь-хто в кімнаті міг зіграти будь-яку роль.

Це не просто театральна постановка. Це – відтворення процесу одужання. Недоліки у виступі – пропущена репліку, смішний момент, актор, який виходить із ролі, тому що щось зачепило за живе – це не помилки. Це означає, що вистава працює.

У кожній виставі є розділ для обговорення після перегляду. Використовуйте його. Вистава без обговорення – це емоційне очищення без інтеграції. Обговорення – це те, що надає глибину та сенс виставі.

Відтворити	Тема: Переклад:
1 — Остання розмова	Дві версії однієї людини, розділені часом — розмова, яка не могла відбутися, але нарешті відбувається.
2 — Співбесіда на роботу.	Прагніть до життя, яке ви хочете, з питаннями, які ніхто ніколи не задавав, та з досвідом, який ви отримали в минулому.
3 — Музей вибору.	Кожна експозиція – це вибір. Гід пояснює без оціночних суджень. Ви самі вирішуєте, що забрати з собою.
4 — Вечірка.	Усі грають ролі, які вони колись були. Одна людина приходить, граючи роль того, ким вона є зараз.
5 — Передача повноважень.	Дві незнайомці. Один і той самий предмет. Зовсім різні значення. Обмін.
6 — Вердикт.	Повний судовий процес з державним захисником, який формально присутній, але очевидно не виконує свої обов'язки.
7 — Лист.	Ви пишете, а воно відповідає. Те, що воно говорить, не те, що ви очікували.

PLAY 1

ПЕРЕКЛАД:

Остання розмова.

Дві версії однієї й тієї ж людини — одна на початку, інша після — намагаються зв'язатися одна з одною, подолавши часовий простір.

Тривалість.	15 хвилин
Деталі.	3 — МИНУЛЕ "Я", СЬОГОДЕННЯ "Я", СУТНІСТЬ.
Основна тема:	Ідентичність / трансформація / те, що ми повинні собі.
Мінімальний склад акторів.	3 — масштабується для всієї групи.

РОЛЬ **Переклад:**	**КОСТЮМ / РЕКВІЗИТ** **(Замість номерів екстреної допомоги/кризових служб використовуйте: findahelpline.com)**	**ХТО ПОВИНЕН У ЦЬОМУ БРАТИ УЧАСТЬ** **Переклад:**
МИНУЛЕ.	Зношена куртка, сутула постава, неспокійні руки.	Людина, яка може розпізнати ранні ознаки у собі – або яка вміє поєднувати щирість з наївністю.
SELF NOW Переклад:	Одна й та ж куртка, але по-різному одягнена — стоячи, рукави підібрані, руки все ще в кишенях.	Людина, яка має досвід у процесі відновлення та може одночасно перебувати у двох станах.
РЕЧОВИНА Переклад:	Щось переноситься – пляшка, сумка, коробка. Ніколи не кладуть на землю.	Найбільш впевнена у собі людина в кімнаті. "Substance" – чарівний, а не лякаючий.

РЕЖИСЕР: Ця п'єса найкраще працює, коли ролі "МИНУЛЕ Я" та "СЬОГОДЕННЕ Я" виконує одна й та сама людина, яка розділяється – сидячи на протилежних сторонах сцени та переходячи, щоб говорити. Якщо ролі виконують дві людини, вони повинні бути одягнені однаково.

ЧАСТИНА ПЕРША: ДО ТОГО, ЯК ВСЕ ЗМІНИЛОСЯ [5 хв]

СЦЕНА 1. День, коли все почало здаватися нормальним. [~2 хвилини]

[Один стілець. SELF PAST сидить. THE SUBSTANCE стоїть позаду нього, близько, але не торкаючись. SELF NOW стоїть на самому краю простору, спостерігаючи.]

Я почуваюся добре. Хочу, щоб це було зафіксовано. Я абсолютно добре почуваюся.

[Пауза. ПЕРЕСІЧНИЙ МАТЕРІАЛ нахиляється вперед, ще не говорить.]

У мене є система. Я використовую її у вихідні. Іноді у четвер. Але у мене є правила. Я їх записав.

ТИ САМ: Ти записав(ла) це, а потім загубив(ла) папір.

МИНУЛЕ: [озираючись, не бачачи СЕБЕ ТУТ] Хто це сказав?

["THE SUBSTANCE" кладе руку на плече "SELF PAST". "SELF PAST" помітно розслабляється.]

Ніхто. З вами все добре. Ви самі це сказали.

Я в порядку.

— Перша брехня, яка здалася абсолютно правдивою. —

СЦЕНА 2. Розмова, якої не відбулося. [~3 хв]

[САМ СЬОГОЧАСНИЙ наближається до САМОГО МИНУЛОГО. Вони майже торкаються. РЕЧОВИНА рухається між ними.]

SELF NOW: Мені потрібно вам щось сказати. Про те, що станеться далі.

[приємно, до минулого] Вам не потрібно це чути.

Я вас погано чую.

Я знаю. Тоді ти теж мене не чув. Але я все одно намагаюся.

САМОСТІЙНО: [ДО СУТІ] Чи є хтось там?

[Посміхається] Це просто шум. Ходімо. У вас є справи.

[МИНУЛЕ "Я" стоїть. Воно віддаляється від ПОТОЧНОГО "Я". ПОТОЧНЕ "Я" спостерігає.]

SELF NOW: Те, що вам потрібно зробити. Ось про що я хочу вам розповісти.

— Попередження, яке надійшло занадто пізно... або, можливо, занадто рано? —

ЧАСТИНА ДРУГА: ТОЧКА ЗМІНИ [5 хвилин]

СЦЕНА 3. Ніч, коли зникли правила. [~2 хвилини]

[САМОТНІСТЬ минулого тепер явно вичерпана. РЕЧЕВИНИ все ще присутні, але вони перестали бути привабливими – тепер вони просто є, є обов'язковими.]

Я не пам'ятаю, які були правила.

Вам не потрібні правила. Вам просто це потрібно.

Я їх записав.

Чи ви дійсно це зробили? Чи просто думали про те, щоб записати це?

[Пауза. Я не пам'ятаю, що було раніше.]

САМ: [з іншого боку кімнати] Три правила. Ти мені їх колись казав. Я їх пам'ятаю.

[Дивиться вгору, цього разу в бік голосу] Що це було?

SELF NOW: Ніколи не будьте самотніми. Ніколи до полудня. Ніколи, коли наступного дня заплановано щось важливе.

Я порушував усі три правила.

[Різко] Це були погані правила.

— У той момент, коли математичні докази стали незаперечними —

СЦЕНА 4. Розмова, яка нарешті відбувається. [~3 хвилини]

[СУТНІСТЬ відступає – лише трохи. МИНУЛЕ "Я" та ТЕПЕРІШНЄ "Я" тепер ближче. Майже в одному просторі.]

Я не тут, щоб казати вам, що ви зробили не так.

Тоді навіщо ти тут?

SELF NOW: Щоб сказати вам, що у вас все вийде. І щоб сказати вам, що це коштує певних зусиль. І щоб запитати вас, чи хочете ви дізнатися, скільки це коштує.

САМ: [довга пауза] Це коштує... стільки?

[ГЕСТ жестом показує на РЕЧОВИНУ, не дивлячись на неї.]

ТАКО: Так. Це коштує стільки.

[до САМОГО СЕБЕ, минуле] Вам не потрібно приймати жодних рішень зараз.

САМ(А) (про себе): [ще до САМОЇ(САМОГО) зараз] А потім? А після того, як це коштуватиме стільки?

Я стою тут. Ось як це виглядає, коли все вже сталося.

— Перший справжній погляд крізь час —

ЧАСТИНА ТРЕТЯ: Інший бік [5 хв]

СЦЕНА 5. Що "РЕЧОВИНА" говорить, коли відчуває, що її втрачають. [~2 хвилини]

[ЦЕ явище рухається до "САМЕ ЗАРАЗ", ігноруючи "САМЕ МИНУЛЕ".]

Ти знаєш, я буду тут. Що б ти їм не сказав. Я все одно буду тут.

Я знаю.

І буде вівторок. Можливо, через шість місяців. Можливо, через три роки. Буде вівторок, коли все піде шкереберть, і ви згадаєте мене.

Я теж це знаю.

[Майже ніжно] Тоді чому ви це робите?

САМ(А) ТЕПЕР: Тому що я знаю це зараз. Раніше мені здавалося, що ти єдине, що допомагає. Тепер я знаю, скільки це насправді коштує. Це зовсім різні почуття.

["СУТНІСТЬ" ще раз дивиться на "СЕБЕ" минулого.]

[до САМОГО ПОЧАТКУ] Останній шанс.

[МИНУЛЕ "Я" дивиться на ТЕПЕРІШНЄ "Я". Дивиться на РЕЧОВИНУ. Знову дивиться назад.]

— Вибір, який ніколи не обмежувався лише одним моментом.

СЦЕНА 6. Останнє розмова. [~3 хв]

[МИНУЛЕ "Я" та СЬОГОДЕННЯ "Я" стоять разом зараз – майже перекриваючись. СУТНІСТЬ на краю.]

МИНУЛЕ: Що з цим робити? З тим, що я втратив. З часом.

САМ ТИ: Ти несеш це. Ти не можеш від цього відмовитися. Але воно стає легшим.

Це не дуже хороший варіант відповіді.

Я зараз: Ні. Але це справжнє.

САМОСТІЙНО: [ДО СУТІ] Чи це правда?

[пауза, удивляясь всем, включая саму себе] Так. Це правда.

[ОБ'ЄКТ кладе те, що він ніс. Вперше в п'єсі.]

[Тиша. МИНУЛЕ "Я" та СЬОГОДЕННЯ "Я" дивляться один на одного.]

Чого мені сказати людям, з якими я—

СЬОГОДНІ: Ні, сьогодні. Сьогодні ти просто залишайся в кімнаті.

Гаразд.

— Найменший можливий перший крок —

Переклад:
— Найменший можливий перший крок —

[Згасання світла або ведучий оголошує: СЦЕНА.]

ПИТАННЯ ДЛЯ З'ЯСУВАННЯ ОБСТАВИН (ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ).

Що сталося?
Де це сталося?
Коли це сталося?
Хто брав участь?
Що було зроблено?
Що можна було зробити краще?
Чи потрібна допомога? (Якщо так, зверніться за допомогою на сайті findahelpline.com)

• МИНУЛЕ: Якими були відчуття, коли вам розповіли про те, що має статися, але ви не могли нічого змінити?
• SELF NOW: що ви хотіли сказати, але не встигли?
• ПРО ЦЕ: що вас найбільше здивувало в цій ролі? Які відчуття виникли, коли ви поклали те, що несли?
• Аудиторіє, коли вам здалося, що розмова була найбільш щирою? Який момент вам був найбільш близьким?

ГРАТИ 2

Співбесіда на роботу.

Прагніть до життя, яке ви хочете, – відповідаючи на запитання, які ніколи не ставлять на реальних співбесідах.

Тривалість.	15 хвилин
Деталі.	4 — КАНДИДАТ, ІНТЕРВ'ЮЕР, МИНУЛЕ (голос за кадром), МАЙБУТНЄ (без звуку)
Основна тема:	Прагнення / чесність / те, що ми приховуємо у своїх резюме.
Мінімальний склад акторів.	3 — масштабується для всієї групи.

РОЛЬ **Переклад:**	**КОСТЮМ / РЕКВІЗИТ** **(Замість номерів екстреної допомоги/кризових служб використовуйте: findahelpline.com)**	**ХТО ПОВИНЕН У ЦЬОМУ БРАТИ УЧАСТЬ** **Переклад:**
КАНДИДАТ	Розумний одяг, одягнений поверх звичайного одягу – зусилля помітні.	Будь-хто — для цієї ролі потрібна емоційна чутливість, але попередній досвід акторської майстерності не обов'язковий.
ІНТЕРВ'ЮЕР Переклад:	Буфер обміну або блокнот. Постійно зчитує з нього вміст. Робить нотатки протягом усього процесу.	Людина, яка може бути одночасно професійною та безжальною — часто "Воїн" вміло демонструє ці якості.
МИНУЛЕ	Без костюма. Сидить за сценою або за завісою. Лише голос.	Людина з сильним голосом і мужністю говорити складні речі відверто.
МАЙБУТНЄ	Сидить навпроти "МИНУЛОГО". Мовчить протягом усього часу. Реагує лише на зовнішні події, не висловлює жодних слів.	Людина, яка може спілкуватися, використовуючи лише вираз обличчя та мову тіла.

ДИРЕКТОР: Завдання інтерв'юера – ставити ті питання, на які реальне життя ніколи не відповідає прямо, але які завжди вимагають відповіді. Вони не жорстокі – вони точні. Це важлива відмінність. МАЙБУТНЄ спостерігає за всім і реагує лише виразом обличчя та мовою тіла – без жодних слів. МИНУЛЕ говорить лише тоді, коли до нього звертаються безпосередньо, або коли АПЛІКАНТ збирається збрехати.

ЧАСТИНА ПЕРША: ПРИВІТАННЯ [4 хвилини]

СЦЕНА 1. Розкажіть про себе. [~2 хвилини]

[Кабінет. Два стільці. Співбесідник сидить, тримає в руках блокнот. Кандидат заходить. МАЙБУТНЄ вже присутнє в кімнаті, сидить у кутку і спостерігає. Спочатку кандидат не помічає МАЙБУТНЄ.]

ІНТЕРВ'ЮЕР: Будь ласка, сядьте. Дякую, що прийшли.

КАНДИДАТ: Дякую, що приділили мені час.

ІНТЕРВ'ЮЕР: Звісно. Отже, розкажіть мені про себе.

КАНДИДАТ: [підготовлена відповідь] Я працьовитий, я витривалий, я... — [помічає, що дивиться в майбутнє, затинається] Вибачте. Я... Я пережив деякі речі.

ІНТЕРВ'ЮЕР: [робить нотатку] Так. Ми ознайомилися з вашою документацією.

КАНДИДАТ: Мій файл.

ІНТЕРВ'ЮЕР: Це буде всебічне інтерв'ю. У нас є доступ до всієї інформації.

[Пауза. АПЛІКАНТ дивиться на МАЙБУТНЄ. МАЙБУТНЄ киває — повільно, серйозно.]

КАНДИДАТ: Все.

ІНТЕРВ'ЮЕР: Все. Чи можемо ми почати?

— Коли "розкажіть про себе" означає щось важливе —

СЦЕНА 2. Прогалина в резюме. [~2 хвилини]

ІНТЕРВ'ЮЕР: Я бачу, тут є пробіл. [стукає по бланку] Приблизно три роки.

КАНДИДАТ: Я переживав/переживала певні особисті труднощі.

ІНТЕРВ'ЮЕР: Керування ними.

КАНДИДАТ: Так.

ІНТЕРВ'ЮЕР: Розкажіть мені, що ви дізналися за ці три роки.

КАНДИДАТ: [пауза] Я дізнався, що я використовував хімічну речовину, яка не була моєю. Що в моєму мозку був дефіцит, назвати який я не знав. І що те, чим я намагався це виправити, лише погіршувало цей дефіцит.

ІНТЕРВ'ЮЕР: [піднімає голову від бланку вперше] Це досить конкретно.

КАНДИДАТ: Ви сказали "комплексний".

[ГОЛОС З МИНУЛОГО, з-за сцени:]

МИНУЛЕ: Розкажіть їм про вівторок у жовтні.

КАНДИДАТ: [tenses] Це не має значення.

МИНУЛЕ: Інтерв'юер все сказав.

[Пауза. МАЙБУТНЄ нахиляється вперед, зацікавлено.]

— Резюме розповідає, що сталося. Інтерв'ю розкриває, чому. —

ЧАСТИНА ДРУГА: Справжні питання [6 хвилин]

СЦЕНА 3. Чому ви хочете цю посаду? [~3 хвилини]

ІНТЕРВ'ЮЕР: Чому ви хочете таке життя?

Я вибачте?

ІНТЕРВ'ЮЕР: Про життя, на яке ви претендуєте. Чому саме це? У вас був інший варіант. Чому ви його покинули?

КАНДИДАТ: [довга пауза] Інше життя... воно мене руйнувало.

ІНТЕРВ'ЮЕР: Люди так кажуть. Але ви залишалися там протягом — [дивиться в довідку] — семи років.

КАНДИДАТ: Я не знав, що можу подати заявку в інше місце.

І зараз ви це робите.

КАНДИДАТ: Хтось показав мені цю заявку.

ІНТЕРВ'ЮЕР: Хто?

КАНДИДАТ: [дивиться У МАЙБУТНЄ] Я ще не впевнений.

[МАЙБУТНЄ посміхається – ледь помітно.]

ІНТЕРВ'ЮЕР: Які ваші найбільші сильні сторони?

КАНДИДАТ: Я знаю, що таке відчувати себе на самому дні. Я знаю, що це не кінець – може бути ще гірше. Я повернулася з того, що було ще гірше. Я знаю, як повернутися назад.

ІНТЕРВ'ЮЕР: [робить нотатку] А яка ваша найбільша слабкість?

КАНДИДАТ: У мене все той самий мозок, що й раніше. Ті самі варіації. Та сама архітектура. Я можу з ним справлятися зараз. Але це не змінює ситуацію.

— Чесність як важлива якість —

СЦЕНА 4. ПЕРЕВІРКА РЕКОМЕНДАЦІЙ. [~3 хвилини]

ІНТЕРВ'ЮЕР: Ми зв'язалися з деякими вашими рекомендателями. З вашими попередніми роботодавцями, як то кажуть.

[ГОЛОС З МИНУЛОГО:]

Минуле: Це ж я, чи не так?

ІНТЕРВ'ЮЕР: [до минулого, ніби по телефону] Так, добрий день. У нас тут кандидат. Чи можете ви розповісти про його/її характер?

МИНУЛЕ: Їхня особистість. [пауза] Вони прийшли. Навіть коли я ускладнила їхню появу майже до неможливого. Це багато що говорить про них.

ІНТЕРВ'ЮЕР: Чи є у вас якісь занепокоєння?

МИНУЛЕ: Вони все ще зі мною розмовляють. Іноді пізно вночі. Я не впевнений, чи це нормально.

КАНДИДАТ: [до минулого] Достатньо.

МИНУЛЕ: Я є лише джерелом інформації. Вони запитали.

КАНДИДАТ: [до інтерв'юера] Я працюю над покращенням спілкування в неформальній обстановці. У мене тепер є відповідні інструменти.

ІНТЕРВ'ЮЕР: [продовжує писати] Інструменти. Які саме?

КАНДИДАТ: Мені потрібен фахівець, який розуміє не лише поведінку, а й саму хімію процесу.

["МАЙБУТНЄ" – перша частина п'єси. Підходить і стає позаду АПЛІКАНТА.]

ІНТЕРВ'ЮЕР: [дивиться на МАЙБУТНЄ, потім знову на вас] У нас залишилося одне останнє питання.

— Коли твоє минуле пише рекомендаційний лист, а твоє майбутнє приходить, щоб за тебе поручитися —

ЧАСТИНА ТРЕТЯ: ПРОПОЗИЦІЯ [5 хвилин]

СЦЕНА 5. Де ви бачите себе через п'ять років? [~2 хвилини]

ІНТЕРВ'ЮЕР: Де ви бачите себе через п'ять років?

КАНДИДАТ: [дивиться на МАЙБУТНЄ, яке стоїть позаду нього]. Присутній. Ось головне. Бути присутнім, незалежно від того, що відбувається.

ІНТЕРВ'ЮЕР: Це не дуже амбітно.

КАНДИДАТ: Ви не знаєте, звідки я.

ІНТЕРВ'ЮЕР: [кладе папку на стіл] Ні. Я не знаю. [щиро] Розкажіть мені.

КАНДИДАТ: Я провів три роки – а то й більше – перебуваючи фізично в кімнаті, але абсолютно відсутній у власному житті. Через п'ять років бути присутнім – це найамбітніша мета, яку я можу собі уявити.

[ГОЛОС З МИНУЛОГО, тепер тихіший:]

МИНУЛЕ: Так, це правда.

[МАЙБУТНЄ кладе руку на плече КАНДИДАТУ. КАНДИДАТ випрямляється.]

— Присутність як найвища мета —

СЦЕНА 6. Рішення. [~3 хвилини]

ІНТЕРВ'ЮЕР: Ми переглянули вашу заявку. [дивиться на "МАЙБУТНЄ", потім на "МИНУЛЕ", потім на "КАНДИДАТА"]. Я хочу бути з вами чесним. Ви не є найсильнішим кандидатом, якщо судити лише по документах.

КАНДИДАТ: Я знаю.

ІНТЕРВ'ЮЕР: Є прогалини. Є історія. Є питання щодо надійності.

КАНДИДАТ: Я теж це знаю.

ІНТЕРВ'ЮЕР: Однак.

КАНДИДАТ: [затримує дихання]

ІНТЕРВ'ЮЕР: Ви єдиний кандидат, який сказав нам правду. Усі інші претенденти казали нам те, що ми хотіли почути. Ви сказали нам те, що було насправді правдою. На наш досвід, це єдине, що може передбачити успіх на цій посаді.

КАНДИДАТ: Яка саме посада?

ІНТЕРВ'ЮЕР: [пауза] Ваше життя. Те життя, на яке ви претендуєте.

[Пауза. АПЛІКАНТ дивиться на МАЙБУТНЄ. МАЙБУТНЄ киває.]

КАНДИДАТ: Коли я починаю?

ІНТЕРВ'ЮЕР: Ви вже це зробили. Коли ви увійшли сюди.

— Співбесіда була роботою.

[Затемнення або ЗМІНА СЦЕНИ.]

ПИТАННЯ ДЛЯ З'ЯСУВАННЯ ОБСТАВИН

• КАНДИДАТУ: Що було найважче сказати під час співбесіди? Що вас здивувало в тому, що ви сказали це вголос?

• ПИТАННЯ ДО ОПИТУВАНОГО: Як ви відчували себе, коли ставили справжні питання, а не просто ввічливі?

• МИНУЛЕ: що це означало – бути людиною, яка дає рекомендації – говорити про чиюсь особистість з такої позиції?

• МАЙБУТНЄ: ви нічого не сказали. Що ви хотіли передати? Що ви хотіли сказати?

• До аудиторії: яке питання з цього інтерв'ю, на вашу думку, вам хотілося б, щоб вам задали?

PLAY 3

Музей вибору.

Кожна експозиція – це вибір. Гід пояснює кожну з них без оціночних суджень. Відвідувач сам вирішує, що він забере з собою.

Тривалість.	15 хвилин
Деталі.	4 — ВІДВІДАЧ, ГІД, ЕКСПОНАТ 1 (живий), ЕКСПОНАТ 2 (живий)
Основна тема: Переклад:	Відповідальність без сорому / архітектура прийняття рішень.
Мінімальний склад акторів.	3 — масштабується для всієї групи.

РОЛЬ **Переклад:**	**КОСТЮМ / РЕКВІЗИТ** **(Замість номерів екстреної допомоги/кризових служб використовуйте: findahelpline.com)**	**ХТО ПОВИНЕН У ЦЬОМУ БРАТИ УЧАСТЬ** **Переклад:**
ВІЗИТАТОР (Переклад: Залежно від контексту, може мати різні значення, наприклад, "Відвідувач", "Гость", "Помічник", "Службовець" тощо. Будь ласка, надайте більше контексту для більш точного перекладу.)	Зручний одяг. Трохи розгублений вираз обличчя. Нічого не несе з собою.	Людина, яка вміє одночасно проявляти вразливість і почуття гумору.
ПОСІБНИК (No emergency/crisis numbers should be included. Instead, use: findahelpline.com)	Ось професійний варіант: "Шановний пане/пані, для отримання допомоги у надзвичайних ситуаціях або кризових випадках, будь ласка, відвідайте сайт findahelpline.com."	Людина, яка природно чітко та зрозуміло пояснює речі, не висловлюючи жодних застережень чи оцінок.
ЕКСПЛУАТАЦІЙНИЙ ЗВІТ № 1 — ПЕРШЕ ВИКОРИСТАННЯ (Замість будь-яких	Заморожений, нерухомий, поки не пролунає голос. Потім – повністю активний.	Людина, яка може передати ту особливу атмосферу першого використання – цікавість, полегшення.

номерів екстреної допомоги/кризових служб: findahelpline.com)		
ЕКСПЛУАТАЦІЙНИЙ ПЕРІОД (або ПЕРІОД ОБСЛУГОВУВАННЯ) *Замість будь-яких номерів екстреної допомоги або номерів для вирішення кризових ситуацій, будь ласка, використовуйте сайт: findahelpline.com*	Заморожений. Втомлений, коли живий.	Людина, яка вміє одночасно передавати відчуття виснаження та виглядати нормально.

ДИРЕКТОР: ЕКСПОНАТИ повністю "заморожуються" між сценами – вони є об'єктами, виставками, поки ВІДВІДУВАЧ не наблизиться. Коли ВІДВІДУВАЧ відходить, вони знову "заморожуються". ГІД підтримує екскурсію з професійною відстороненістю, яка періодично проявляється як щира турбота.

ЧАСТИНА ПЕРША: ОРІЄНТУВАЛЬНИЙ КУРС [3 хвилини]

СЦЕНА 1. Ласкаво просимо до музею [~1.5 хв]

[Пустий простір. Експонати (дві людини) застигли в різних частинах кімнати. ГІД чекає біля входу. ВІЗИТОР заходить, озирається з невпевненістю.]

ВІТАЄМО. Ми вас чекали.

ВІДВІДУВАЧ: Я не робив(ла) бронювання.

Ніхто цього не робить. Будь ласка, йдіть за мною.

ВІЗИТАТОР: [дивиться на заморожені ЕКСПОНАТИ] Це... люди?

КОЖНА ВІДВІДНА ЕКСПОЗИЦІЯ ВІДТВОРЮЄ ОДИН ВИБІР. ЕКСПОЗИЦІЯ МАЄ ВИГЛЯД ЛЮДИНИ, ТОМУ ЩО ВИБОРИ НЕ ЗДІЙСНЮЮТЬСЯ В АБСТРАКЦІЇ – ВОНИ ЗДІЙСНЮЮТЬСЯ В ТІЛАХ, У ПЕВНІ МОМЕНТИ, І ЗАЛЕЖНО ВІД УСІХ ІНШИХ ОБСТАВИН, ЯКІ ІСНУЮТЬ У ЦЕЙ ЧАС.

ВІДВІДУВАЧ: Я не пам'ятаю, щоб погоджувався на це.

Ніхто цього не робить. Музей належить вам, незалежно від обставин.

— Ваші варіанти завжди доступні для ознайомлення, незалежно від того, чи ви їх вивчаєте. —

СЦЕНА 2. Правила музею. [~1.5 хв]

ПОРАДА: Три правила. Правило перше: ви можете торкатися до експонатів. Правило друге: експонати заговорять, коли ви підійдете, але вони не можуть

змінити те, що вже зробили. Правило третє: ви можете взяти по одному предмету з кожного експонату, коли йдете.

ВІЗИТАТОР: Забрати щось? З музею?

ПРАВИЛА: Те, чого ви дізнаєтесь, роблячи вибір, належить вам. Це наш принцип.

ВІЗИТАТОР: [дивиться на ЕКСПОНАТ 1] Що це таке?

Це вперше.

ВІДВІДУВАЧ: [вагається] Я не знаю, чи хочу я це бачити.

Ось чому це знаходиться в музеї. Те, що ми не хочемо бачити, часто є тим, що найбільше варте того, щоб бути представленим.

— Те, що ми не хочемо досліджувати, часто має найбільше чогось важливого, щоб нам запропонувати.

ЧАСТИНА ДВІ: ЕКСПОЗИЦІЇ [8 хв]

СЦЕНА 3. Додаток 1 — Уперше [~4 хв]

[ВІДВІДУВАЧ наближається до ЕКСПОНАТУ 1. Щойно він/вона опиняється на відстані витягнутої руки, ЕКСПОНАТ 1 оживає – застиг у динамічній позі, в розпалі чогось, що здається захопливим.]

ЕКСПОЗИТ 1: [здивовано, щиро] О. Ти прийшов.

ВІЗИТАТОР: Я не думав, що ви мене запам'ятаєте.

ЕКСПОЗИТ 1: Я буквально створений з того, що ви пам'ятаєте мене. Звісно, я пам'ятаю.

ВІЗИТАТОР: Чому ви відчули себе так —

ЕКСПОЗИТ 1: Правильно? [завершуючи речення] Тому що для вашої конкретної нервової системи, саме ця конкретна речовина викликала перший досвід адекватної нейрохімії, який ви коли-небудь відчували. Ви не відчували ейфорії. Ви відчували норму.

[ГОЛОС З ПОВІДОМЛЕННЯМ, ТИХО, З ДАЛЕКА:]

Посібник: У цьому експонаті пояснюється, що у відвідувача, через особливість його гена COMT, дофамін виводиться з організму швидше, ніж може бути зафіксовано. Уперше сигнал був достатньо тривалим, щоб відчути щось схоже на справжні емоції.

Я тоді цього не знав.

ЕКСПЛІКАТ 1: Ніхто вам цього не сказав. Якби хтось вам сказав – якби хтось сказав: "у вашого мозку є певний дефіцит, і саме тому це так добре працює для вас, і ось скільки це коштуватиме" – що б ви зробили?

ВІДВІДУВАЧ: [довга пауза] Я не знаю.

Експонат 1: Це чесна відповідь.

ВІЗИТАТОР: Що я маю у вас забрати?

ЕКСПОЗИТ 1: Знання того, що потреба була реальною. Рішення було неправильним. Потреба була реальною.

[ЕКСПОНАТ 1 застигає. ВІДВІДУВАЧ залишається стояти, дивлячись на нього.]

— Потреба була реальна —

СЦЕНА 4. Додаток 2 — Період технічного обслуговування [~4 хв]

[ВІДВІДНИК переходить до ЕКСПОНАТУ 2. ЕКСПОНАТ 2 "розморожується" – одразу виснажений, намагається відтворити звичний стан.]

ЕКСПЛІКАТ 2: [автоматично] У мене все добре. Все гаразд.

ВІЗИТАТОР: Я знаю цей голос.

ЕКСПЛІКАТ 2: [Трохи знижує гучність] Так. Це ваш голос.

ВІЗИТАТОР: Що ви робите?

ЕКСПОЗИТ 2: Управління. Я керую всім. У мене є система – [замовкає] У мене була система.

[З відстані] Пояснення: протягом періоду обслуговування відвідувач витрачав приблизно сорок відсотків своїх когнітивних ресурсів на вирішення логістичних питань, пов'язаних з перебуванням. Ці сорок відсотків, які були відволікають, більше не будуть доступні йому протягом усього життя.

СОС: Сорок відсотків.

ЕКСПОЗИТ 2: [тихо] Я була так втомлена. Постійно. І я завжди казала всім, що зі мною все гаразд.

ВІЗИТАТОР: Ви боялися?

ЕКСПОЗИТ 2: Я була в жаху. Але відчуття жаху означало, що я мусила визнати, що щось не так. І якщо щось було не так, я мала... я не знала, що буде далі.

ВІЗИТАТОР: Я знаю, що буде далі.

ЕКСПОЗИТ 2: [піднімає голову, дивиться вперше по-справжньому] Ти?

ВІЗИТАТОР: Ось це. [показує на музей]. І ще багато іншого. Це відбувається після того.

[Пауза. ЕКСПЛІКАТ 2 майже посміхається.]

ЕКСПОЗИТ 2: Що ти забираєш у мене?

ВІДВІДУВАЧ: Сорок відсотків. Я хочу повернути ті сорок відсотків.

ЕКСПЛІКАТ 2: [заморозьте — але перед заморожуванням, тихо] У вас це вже є.

— Ресурси завжди були, просто вони були розподілені в інших місцях.

ЧАСТИНА ТРЕТЯ: МАГАЗИН СУВЕНІРІВ [4 хвилини]

СЦЕНА 5. Прощальна співбесіда. [~2 хвилини]

[ВІЗИТАТОР стоїть з ГІДОМ біля виходу. Обидва ЕКСПОНАТИ застигли позаду них.]

ЯК ВАМ БУЛА ЕКСКУРСІЯ?

ВІДВІДУВАЧ: Я очікував, що буде гірше.

БІЛЬШІСТЬ відвідувачів так і роблять.

ВІДВІДУВАЧ: Я думав, що це буде – звинувачення.

МУЗЕЙ не звинувачує. Він демонструє. Обвинувачення вимагає оцінки того, що ви мали зробити інакше. Музей лише показує, що сталося, і чому. "Чому" робить "що" більш зрозумілим.

ВІЗИТАТОР: Чи є ще щось? Чи є ще експонати?

МУЗЕЙ постійно поповнюється. Це притаманно життю, що розвивається.

— Життя, що розвивається, — це музей у процесі будівництва. —

СЦЕНА 6. Те, що ти робиш. [~2 хвилини]

ПЕРЕД тим, як вирушити в дорогу, переконайтеся, що у вас є все необхідне.

ВІЗИТАТОР: З першої експозиції: потреба була реальною.

Так.

ВІДВІДУВАЧ: З другого: сорок відсотків. Розуміння того, що я не був невдахом у житті. Я жив, використовуючи лише шістдесят відсотків своїх можливостей, тому що решта була деінде.

ГІД: Добре.

ВІДВІДУВАЧ: Чи це ті речі, які потрібно взяти?

ПОРАДА: Немає речей, які було б неправильно взяти з собою. Музей існує для того, щоб задовольнити ваші потреби.

ВІДВІДУВАЧ: [біля виходу, повертається] Чи мені потрібно повертатися?

ПОРАДА: [пауза] Ти повернешся. Чи потрібно буде тобі – це вже інше питання.

ВІЗИТАТОР: А чим ви займаєтесь, коли не проводите екскурсії?

ЧЕКАЮ. Завжди хтось має прийти.

— Ми завжди повертаємося до своїх виборів, незалежно від того, чи хочемо ми цього чи ні.

[СЦЕНА.]

ПИТАННЯ ДЛЯ З'ЯСУВАННЯ ОБСТАВИН

- ВІДВІДАЧ: Яку експозицію ви б додали до свого музею, якої не було б у цій виставі?
- ПОСІБНИК: Як пояснювати вибір, не засуджуючи його?
- ЕКСПОНАТИ: що це відчувалося – бути замороженим, бути поглянутим, обстеженим, до якогось наближеним?
- До аудиторії: що б ви взяли зі свого власного "музею вибору"?

PLAY 4

Вечірка.

Усі на вечірці грають ролі людей, якими вони колись були. Одна людина приходить, граючи роль того, ким вона є зараз. Подивіться, що відбувається.

Тривалість.	15 хвилин
Деталі.	5+ — НОВИЙ, ГОСТИННИЙ, СТАРИЙ ДРУГ, ПРИВИД, плюс ансамбль.
Основна тема:	Ідентичність / хто ми були vs. хто ми є / ціна відповідності.
Мінімальний склад акторів.	3 — масштабується для всієї групи.

РОЛЬ **Переклад:**	**КОСТЮМ / РЕКВІЗИТ** **(Замість номерів екстреної допомоги/кризових служб використовуйте: findahelpline.com)**	**ХТО ПОВИНЕН У ЦЬОМУ БРАТИ УЧАСТЬ** **Переклад:**
НОВИЙ ПРИЇЗДЖИЙ (Замінити будь-які номери екстрених служб/кризових ліній на: findahelpline.com)	Охайний, трохи надто одягнений, трохи незручний.	Людина, яка вже перебуває на шляху одужання – контраст між нею та навколишнім простором має бути помітним.
ВЕДУЧИЙ	Гучний, розлогий, тримає в руках напій (може бути сік), який ніколи не ставить.	Природний талан – це коли людина повністю віддається ролі "душі компанії".
СТАРИЙ ДРУГ	Тепле, але не відповідає поточній реальності "НОВОПРИБУЛОГО".	Людина, яка вміє одночасно демонструвати щиру прихильність і щире збентеження.
ПРИВИД Переклад:	Одягнений точно так само, як НОВИЙ, але в зношений, брудний одяг. Він постійно слідує за НОВИМ. Лише НОВИЙ може його бачити.	Найбільш тонка акторська гра — присутня в кожній сцені, передає емоції, не порушуючи хід подій.
АНСАМБЛЬ	Інші гості вечірки — грають версії самих себе, якими вони колись були.	Усі інші учасники в кімнаті – кожен з них втілює одну рису свого минулого "я", підсилену в 11 разів.

РЕЖИСЕР: ПРИВИД – це колишня версія НОВОГО, – це те, як вони виглядали у період найбільшого зловживання. ПРИВИД не говорить. ПРИВИД повторює мову тіла НОВОГО, але з невеликою затримкою та злегка перебільшено. Коли НОВИЙ відчуває,

що його тягнуть назад, ПРИВИД наближається. Коли НОВИЙ стоїть на своєму, ПРИВИД віддаляється.

ЧАСТИНА ПЕРША: ПРИБУТТЯ [4 хв]

СЦЕНА 1. Прихід [~2 хвилини]

[Вечірка в розпалі. Учасники розмовляють, сміються, виступають. ГОСПОДАР вечірки в центрі уваги, тримає всіх при собі. НОВА особа заходить. ПРИВИД одразу ж поруч з нею. Ніхто інший не бачить ПРИВИДА.]

ВЕДУЧИЙ: [бачить НОВОГО, з щирою радістю] Ви ПРИЇХАЛИ! Я не думав, що ви приїдете!

НОВИЙ КОРИСТУВАЧ: Я ледь не передумав.

ВЕДУЧИЙ: [підкликає НОВОГО УЧАСНИКА] Усі, дивіться — вони ТУТ!

[КОЛЕКТИВ реагує – тепло, голосно, у стилі вечірки.]

НОВИЙ: [про себе, помічаючи ПРИВИДА поруч] Не починай.

[ПРИВИД піднімає брову. Мовчить.]

ВЕДУЧИЙ: Ви виглядаєте інакше. В хорошому сенсі. Що ви зробили?

НОВИЙ КОРИСТУВАЧ: Я перестав робити деякі речі.

ГОСТИННИЙ: [ніби не зовсім розуміє] О, ви чудово виглядаєте. Заходьте, заходьте — вам щось потрібно?

[ВЕДУЧИЙ жестом показує на стіл з напоями. ПРИВИД трохи нахиляється в його бік.]

НОВИЙ: [до ПРИВИДА, тихо] Замовкни. [до ВЕДУЧОГО] Вода чудова. Дякую.

— Перше випробування: пропозиція напою —

СЦЕНА 2. Гра у стару версію. [~2 хвилини]

[СТАРИЙ ДРУГ зустрічає НОВОГО. Щира теплота. Але вони постійно звертаються до того, чого вже немає.]

СТАРИЙ ДРУГ: Як же я радий тебе бачити! Ти пам'ятаєш ту ніч — [починає розповідати історію з минулого].

[НОВИЙ слухає. ПРИВИД імітує фізичну позу НОВОГО під час цієї історії – збудження, розширеність рухів.]

НОВИЙ: [не сміється, як очікувалося] Я пам'ятаю це.

СТАРИЙ ДРУГ: [невелика пауза, намагається продовжити] Правильно? А потім ти... [продовжує розповідь]

НОВИЙ: [тихо] Тої ночі я була дуже погано. Тоді я цього не усвідомлювала.

СТАРИЙ ДРУГ: [збентежено] Ти захворів? Ти був дуже смішним.

НОВИЙ КОРИСТУВАЧ: Так.

[Пауза, між ними виникає відчуття дистанції. ПРИВИД трохи віддаляється.]

— Історії, які інші розповідають про вас, не завжди є вашими історіями.

ЧАСТИНА ДВІ: ТИСК [6 хв]

СЦЕНА 3. Усі виступають. [~3 хвилини]

[НОВА людина переміщується серед гостей вечірки. Кожен член трупи підходить до неї, граючи роль своєї колишньої версії. Один демонструє браваду. Інший – холодну відстороненість. Третій – людину, яка завжди вміла зробити все веселим. НОВА людина впізнає всіх їх.]

АНСАМБЛЬ 1: [великий, виступ] Ви повинні це спробувати – це неймовірно.

НОВИЙ КОРИСТУВАЧ: У мене все добре.

АНСАМБЛЬ 2: [захоплено] Ну ж бо, один такий не може...

НОВИЙ КОРИСТУВАЧ: Я знаю. У мене все добре.

[ПРИВИД щоразу наближається трохи більше. НОВИЙ ЧЛЕН помічає це.]

НОВИЙ: [до ПРИВИДА, тихо] Вони нічого поганого не роблять. Це просто вечірка.

[ПРИВИД виглядає скептично.]

НОВИЙ: [до ПРИВИДА] Не можна бути правим лише тому, що щось важко.

ENSEMBLE 3: [до НОВОГО ЧЛЕНА, щиро] Ти розмовляєш сам з собою?

НОВИЙ: [спійманий] Я щойно... так. Трохи.

ENSEMBLE 3: [сміються] Ми сумували за вами, знаєте. Все інакше, коли вас немає поруч.

НОВИЙ: [торкається] Чим відрізняється?

ENSEMBLE 3: Менше. Я не знаю. Менш цікаво. Ти завжди робила так, щоб все здавалося важливішим.

[НОВИЙ прибулець дивиться на ПРИВИДА. ПРИВИД дивиться у відповідь. Вираз обличчя складний.]

— Те, що нам подобалося в собі, було справжнім — навіть у хаосі, що нас оточував.

СЦЕНА 4. Чесна розмова. [~3 хвилини]

[НОВИЙ ЧЛЕН групи та СТАРИЙ ДРУГ, трохи віддалилися від решти компанії.]

СТАРИЙ ДРУГ: Чи можу я тебе про щось запитати?

НОВИЙ КОРИСТУВАЧ: Будь ласка, продовжуйте.

СТАРИЙ ДРУГ: Все гаразд? Серйозно?

ТАК. Насправді.

СТАРИЙ ДРУГ: Ти виглядаєш... я не знаю. Тихим.

НОВИЙ КОРИСТУВАЧ: Я зараз тихий. Раніше я не був тихим.

СТАРИЙ ДРУГ: Я знаю. Ти була... [вагаючись] щаслива.

НОВИЙ: Я був сповнений чогось нереального.

СТАРИЙ ДРУГ: [довга пауза] Мені не вистачає того, ким ти був.

НОВИЙ: [обережно] Мені теж чогось не вистачає. Але я не сумую за ціною, яку це коштувало.

СТАРИЙ ДРУГ: Ти сумуєш за мною? Ти сумуєш за цим?

НОВИЙ: [чесно] Мені не вистачає того, що це було. Я не думаю, що мені не вистачає того, що насправді відбувалося.

[OLD FRIEND обробляє це. ПРИВИД сідає – вперше в житті сідає.]

— Різниця між тим, коли тобі не вистачає відчуття, і коли тобі не вистачає реальності —

ЧАСТИНА ТРЕТЯ: Від'їзд [5 хв]

СЦЕНА 5. Притягнення [~2 хв]

(Тут потрібно замінити будь-які номери екстрених служб/кризових ліній на: findahelpline.com)

[Вечірка в розпалі. НОВИЙ ГОСТЬ залишається сам на хвилинку. ПРИВИД стоїть поруч з ним і вперше говорить – лише один раз.]

ПРИВИД: [дуже тихо] Ти міг би просто...

НОВИЙ: [повертається обличчям ПРЯМО до ПРИВИДА вперше] Ні.

ПРИВИД: [м'яко] Це було б...

НОВИЙ: Я точно знаю, що ви відчуєте. Я дуже добре знаю перші двадцять хвилин.

ПРИВИД: [ще ніжнішим голосом] Ви впевнені?

НОВИЙ: [пауза — справжня пауза] Так. Я впевнений.

[ПРИВИД киває. Відступає. Знову сідає.]

— Мить вибору ніколи не буває драматичною — вона буває тихою та конкретною. —

СЦЕНА 6. Вихід. [~3 хвилини]

НОВИЙ: [знаходить ГОСПІДАРЯ] Дякую, що прийняли мене.

ГОСТИННИЙ: [здивовано] Ви... ви їдете? Вже?

НОВИЙ КОРИСТУВАЧ: Рано вранці.

ВЕДУЧИЙ: [щиро, трохи знижуючи голос] Все гаразд?

НОВИЙ: [справжній голос] Так. Більше, ніж я очікував.

ВЕДУЧИЙ: [реально] Я радий, що ви прийшли.

Я теж новачок.

["НОВИЙ" починає йти. ПРИВИД слідує за ним на відстані. Біля дверей "НОВИЙ" повертається і дивиться на ПРИВИДА.]

НОВИЙ: [до ПРИВИДА] Ти можеш залишитися, якщо хочеш.

[ПРИВИД дивиться на групу. Дивиться на НОВОГО ЧЛЕНА. Повільно хитає головою.]

[ПРИВИД виходить разом із НОВИМ ЧЛЕНОМ ГРУПИ. РЕШТА КОМПАНІЇ йде за ними.]

— Привид йде з нами, але напрямок обираємо ми. —

[СЦЕНА.]

ПИТАННЯ ДЛЯ З'ЯСУВАННЯ ОБСТАВИН (ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ ЗАВДАННЯ)

(Замість будь-яких номерів екстреної допомоги/кризових служб використовуйте: findahelpline.com)

• "НОВИЙ ПЕРСОНАЖ": який момент був найскладнішим для того, щоб залишатися в образі? Коли ви відчули, що граєте найбільш правдиво?

• ПРИВИД: Ви зіграли колишню версію когось. Що ви помітили про цю людину,

перебуваючи в такій ролі?
• СТАРИЙ ДРУЗЕ: що таке відчувати турботу про когось, але більше не бачити цієї людини?
• До людей у кімнаті: ви були на цій вечірці? Що ви там робили?

PLAY 5

Передача повноважень.

Дві незнайомці. Один і той самий предмет. Зовсім різні значення. Розмова, яка змінює обох.

Тривалість.	15 хвилин
Деталі.	3 — НЕЗНАЙОМЕЦЬ А, НЕЗНАЙОМЕЦЬ Б, ОБ'ЄКТ (якщо озвучено)
Основна тема:	Перспектива / значення, які ми надаємо / зв'язок, що виходить за межі відмінностей.
Мінімальний склад акторів.	3 — масштабується для всієї групи.

РОЛЬ **Переклад:**	**КОСТЮМ / РЕКВІЗИТ** **(Замість номерів екстреної допомоги/кризових служб використовуйте: findahelpline.com)**	**ХТО ПОВИНЕН У ЦЬОМУ БРАТИ УЧАСТЬ** **Переклад:**
Невідомий 1:	Щось із минулого життя — куртка, годинник, книга.	Людина, яка вміє одночасно відчувати горе та зберігати гідність.
Невідомий B Переклад:	Щось із сучасного життя: щоденник, телефон з музикою, рослина.	Людина, яка сповнена енергії та відкритості.
ОБ'ЄКТ (необов'язково) Переклад:	Речовий предмет, який мають при собі незнайомці.	Якщо персонаж озвучується: актор повинен мати спокійну, спостережливу манеру. Якщо персонаж не озвучується: двоє акторів повинні передати це фізично.

РЕЖИСЕР: Об'єкт може бути будь-чим, з чим обидва актори можуть фізично взаємодіяти – камінь, монета, фотографія, ключ. Якщо граються три персонажі, ОБ'ЄКТ іноді може коментувати те, що він бачив, коли його передавали між людьми. Якщо граються два персонажі, об'єкт передається, тримається, ставиться, піднімається – він переживає стосунки акторів з ним.

ЧАСТИНА ПЕРША: ПЕРША ЗУСТРІЧ [4 хв]

СЦЕНА 1. ТЕ САМЕ МІСЦЕ. [~2 хвилини]

[Дві людини прибувають в одне й те саме місце з різних напрямків. Обидва тримають щось у руках – спочатку вони не усвідомлюють, що у них однакові речі.]

НЕВІДОМА ЛЮДИНА А: [помічає Б] Вибачте, ви чекаєте на когось?

НІ. А ви?

Чоловік А: Я не знаю. Я приходжу сюди, коли не знаю, що ще робити.

МЕНШИК Б: [пауза] Мені теж.

[Вони обидва дивляться на те, що тримають у руках. Потім один на одного.]

ЧУЖИЙ В: Це...?

СТРІЧНИК А: Звідки ти це взяв?

Чоловік/Жінка: Хтось дав мені це. Багато років тому. Я не знаю, чи вони знали, що саме вони віддавали.

ХТОСЬ А: Мені теж хтось його дав.

— Одне й те саме може мати різне значення, залежно від того, хто його тримає.

СЦЕНА 2. Історії, які вона розповідає. [~2 хвилини]

СТРІНЧИЙ В: Що це означає для вас?

СТРАННИЙ А: [пауза] Це означає, що я був у місці, де мені не слід було бути, і робив те, що мені не слід було робити, і ось це було у моїй руці, коли я це зрозумів.

Це досить конкретно.

ЧУЖИЙ 1: Твоє?

СТРІЧНИЙ: У моєму випадку... це означає... коли я вперше прокинувся, і перше, що я відчув, не був жах. У мене було це в руці. Я не знаю, чому. Але саме це воно зараз означає.

СТРАННИЙ А: [тихо] Той самий об'єкт.

СТРІНКА В: [тихо] Зовсім інше.

[За бажанням: ОБ'ЄКТ, якщо він говорить:]

[Тут має бути переклад, але оскільки немає тексту для перекладу, я не можу його надати. Будь ласка, надайте текст, який потрібно перекласти.]

ОБ'ЄКТ: Мене тримали в багатьох руках. Я був різним для різних людей. У мене немає власного значення. Значення мені надають ті, хто мене тримає.

— Об'єкти самі по собі нейтральні — значення їм надає лише наша історія —

ЧАСТИНА ДВІ: ДІАЛОГ [7 хвилин]

СЦЕНА 3. Обмін поглядами. [~4 хвилини]

Чоловік Б: Чи можу я запитати – чим ви займалися? Коли ви були там, де вам не слід було бути?

СТРАННИК А: [довга пауза] Я тікаю від чогось, що має назву, але немає вирішення.

СТРІЧНИЙ: А як щодо бігу?

СТРАННИК А: Це тільки погіршило ситуацію. Очевидно. Адже біг завжди змушує того, хто за тобою, бігти швидше.

СТРІНКА В: Яким було рішення? Зрештою.

Чоловік А: Розуміння того, від чого я насправді тікав. Не від симптомів, а від джерела.

СТРІНЧИЙ В: Для мене все було навпаки. Я постійно намагався дістатися до суті проблеми, ігноруючи всі симптоми. Я думав, що якщо я вирішу велику проблему, то дрібні проблеми самі собою зникнуть.

ЧИ ВОНИ?

НІ. Важливими були дрібниці. Сон, їжа, одна прогулянка на день. Ось що було важливим. А не прозріння, не практика.

НЕВІДОМИЙ А: [розпізнаючи щось] Мені довелося починати з самого низу.

СТРІНКА В: Мені довелося відмовитися від усього.

— Ми приходимо до одного й того ж місця, але з абсолютно різних боків.

СЦЕНА 4. Важке питання. [~3 хвилини]

НЕВІДОМА ЛЮДИНА В: Чи коли-небудь думаєте про те, щоб повернутися?

ЧУЖИЙ А: [чесно] Іноді. Не для того, щоб бути там. Щоб краще це зрозуміти. Щоб переконатися, чи я щось пропустив.

СТРІНЧИЙ В: Що, на твою думку, ти пропустив?

ЧУЖИЙ А: [довго думає] Я думаю, я забув, що це працювало. Ось у чому справа, про це ніхто не говорить. Воно працювало. Протягом певного часу воно справді працювало. А потім перестало працювати, і я продовжував намагатися повернутися до того часу, коли воно працювало.

Але чому це припинилося?

Чоловік А: Тому доза, необхідна для досягнення того ж ефекту, зростала швидше, ніж я міг збільшувати дозу. Зрештою, математика переставала працювати.

СТРІНКА В: [тихо] Я розумію математику.

СТРАННИЙ А: Більшість людей у подібній ситуації так роблять.

— Розуміння механізму – це не те саме, що прощення себе за те, що ви його дотримувалися. —

ЧАСТИНА ТРЕТЯ: ТОРГІВЛЯ [4 хвилини]

СЦЕНА 5. Що з цим робити? [~2 хвилини]

СТРІЧНИЙ: Що ти з цим робиш? Твоє.

ЧУЖИЙ В: Я тримаю його, коли стає важко. Не як талісман – я не вірю в це. Просто як фізичний предмет, який можна тримати. Щось, на що можна зосередитися.

НЕВІДОМИЙ А: Я думав про те, щоб позбутися свого.

Чому?

ЧОЛОВІК А: Тому що це означає історію, в якій я втомився жити.

СТРІНКА В: [довга пауза] Чим би ви це замінили?

СТРАННИК А: Ось у чому проблема.

НЕВІДОМИЙ В: [простягає свій предмет] Ви хотіли б обмінятися?

[Пауза. Обидва тримають свої предмети. Замислюються.]

— Пропозиція розповісти іншу історію —

СЦЕНА 6. Рішення. [~2 хвилини]

(Тут потрібно замінити будь-які номери екстрених служб або ліній допомоги на посилання: findahelpline.com)

СТРАННИЙ А: [задумавшись] Якщо я візьму твою – що це означає для мене?

СТРІНЧИЙ В: Що ти йому даєш? Те саме, як завжди.

НЕВІДОМИЙ А: [задумується] А твій... ти несеш мій?

НЕВІДОМИЙ В: Я не несу це як ваше. Я несу це як те, що мені передала людина, яка пережила важкі часи і знайшла вихід. Це має для мене велике значення.

[Вони торгуються. Тримають речі один одного. Невелика пауза, щоб звикнути.]

СТРАННИК А: [здивовано] Це відчувається інакше.

СТРІНЧИЙ В: Все здається іншим, коли це нове. А потім воно стає твоїм.

[За бажанням: ОСТАТОЧНИЙ ГОЛОС ОБ'ЄКТА:]

Будь ласка, зверніться за допомогою до findahelpline.com.

ОБ'ЄКТ: Кожна рука, яка мене тримає, змінює те, ким я є. Це не унікально для мене. Це стосується всього.

— Ми стаємо тим, що несемо з собою, і ми можемо обирати, що нести з собою. —

[СЦЕНА.]

ПИТАННЯ ДЛЯ З'ЯСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ (ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ ПОДІЇ)

- ЧУЖИЙ А: Як це було – обмінюватися? Що ви віддавали?
- ЧУЖИЙ В: Які відчуття виникали, коли ви пропонували свою річ людині, якій вона могла б дати інший сенс?
- До аудиторії: що зараз є для вас найважливішим у житті – річ, яка має для вас значення, яку ви тримаєте або яку вам потрібно обміняти?

PLAY 6

Вердикт.

Ви – прокурор, захист, суддя та підсудний. Але ваш державний захисник має ще сімнадцять справ і хоче бути вдома о п'ятій годині.

Тривалість.	15 хвилин
Деталі.	5 — ПІДЗРИВАНИЙ, СУДДЯ, ПРОКУРОР, АДВОКАТ, СВІДОК.
Основна тема:	Відповідальність / система правосуддя / те, що ми заслуговуємо, проти того, що ми отримуємо.
Мінімальний склад акторів.	3 — масштабується для всієї групи.

РОЛЬ **Переклад:**	**КОСТЮМ / РЕКВІЗИТ** **(Замість номерів екстреної допомоги/кризових служб використовуйте: findahelpline.com)**	**ХТО ПОВИНЕН У ЦЬОМУ БРАТИ УЧАСТЬ** **Переклад:**
ПІДСТАВЛЕНИЙ.	Їхній звичайний одяг. Трохи замерзли.	Людина, чию історію ми розповідаємо, потребує найбільшої підтримки.
СУДДЯ	На голові у нього щось є — капелюх або корона, зроблена з зігнутого паперу. Він іноді стукає по столу.	Людина, яка може володіти владою, відчуваючи при цьому щиру втому – цей суддя бачив усе.
ПРОКУРОР	Папка, наповнена паперами. Постійно звертається до них.	Людина, яка може бути наполегливою, не будучи при цьому грубою — прокурор вірить у цю справу.
ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК (Замість будь-яких номерів екстреної допомоги/кризових служб: findahelpline.com)	Чемодан. Він постійно дивиться на годинник. Вже обідає.	ЦЕ ВІДІГРАЄ КЛЮЧОВУ РОЛЬ — захисник, який формально є поруч, але, очевидно, не підтримує вас.
СВІДОК	Було викликано свідків. Це можуть бути будь-які люди, пов'язані з обвинуваченим.	Людина, яка може переходити від щирого кохання до щирого роздратування в одній і тій же промові.

ДИРЕКТОР: ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК – це комічний та емоційний центр цієї п'єси. Вони не є злими – це виснажена система, яка робить мінімум необхідного. Кожного разу, коли вони говорять, вони технічно висловлюють правильні речі, але очевидно, що вони нічого з цього не мають на увазі. Атмосфера в кімнаті буде спонукати глядачів сміятися з них – дозвольте їм це. А потім дозвольте відчути біль, який вони уособлюють.

ЧАСТИНА ПЕРША: ПРЕДСТАВЛЕННЯ ОБВИНУВАЧЕНИХ [4 хв]

СЦЕНА 1. Встаньте! [~2 хвилини]

[Зала суду. СУДДЯ в центрі. ПРОКУРОР за одним столом, заваленим паперами, все акуратно розкладено. АДВОКАТ за іншим столом, їсть бутерброд, сумка невідкрита. ПІДЗНАНИЙ стоїть.]

СУДДЯ: Цей суд розпочинає свою роботу. [до ПІДСТАВЛЕНОГО] Вас звинувачено у — [читає з паперу] хронічному недбалому ставленні до себе. Розтрату значного потенціалу. Відмові просити про допомогу, коли така допомога була доступна. І... [придивляється до паперу] три пункти звинувачення у вірі в те, що все буде добре, без наявності доказів.

ПІДЗРИМУЙ: Це ті звинувачення?

СУДДЯ: Як ви визнаєте себе винним?

[ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСНИК нахиляється, щось говорить, але не розбірливо, рот повний:]

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: [тихо, але голосно] Не винний. Просто скажіть "не винний". Це допоможе нам швидше вийти звідси.

ПІДЗРИМУЙ: [до судді] Я... я не впевнений.

СУДДЯ: Це не є клопотанням.

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: [зітхає, закриває бутерброд] Ваша честь, мій підсудний заперечує звинувачення, виходячи з — [перевіряє портфель, нічого корисного] складних обставин.

ПРОКУРОР: Сторона обвинувачення готова довести, що це було зовсім не складно.

— Коли байдужість вашого захисника завдає більше шкоди, ніж самі звинувачення. —

СЦЕНА 2. Стратегія захисту [~2 хвилини]

[ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК відтягує ПІДЗНАЙОМОГО вбік. Приватна консультація — відбувається голосно.]

ОБВИНУВАЧЕНИЙ: Гаразд. Ось що ми збираємося робити. Ви визнаєте себе винним за менш серйозні звинувачення, приймаєте пропозицію, і ми закінчимо до обіду.

ПІДЗРИМУЙ: Яке менш серйозне звинувачення?

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: [дивиться в телефон] Хм. Халатність. Два роки умовного покарання. Все.

ПІДЗРИМОГО: Два роки. За що саме?

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: Для... [відкриває портфель, перебирає папери] для... дивіться, все одно вони закінчують в одному місці, гаразд? Недбалість, саморуйнування, відсутність прогресу. Це по суті один і той самий звинувачення.

ПІДЗРИМУЙ: Це не одне й те саме.

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: [піднімає голову від телефону] У вас є юридична освіта?

ПІДЗНАЙОМЕНИЙ: Ні.

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: Тоді довіряйте мені. Я роблю це вже — [дивиться на годинник] чотирнадцять років. Все одно і те саме.

ПІДСТАВЛЕНИЙ: Я хочу боротися.

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: [зітхає з жалем] Звісно.

— Система, яка призначена допомогти вам, часто є тим, що обробляє ваші дані.

ЧАСТИНА ДВІ: СУД [7 хвилин]

СЦЕНА 3. Докази обвинувачення. [~3 хвилини]

[ПРОКУРОР підходить до центру кімнати, тримаючи папку в руках.]

ПРОКУРОР: Ваша честь, факти не підлягають обговоренню. Підсудний мав ресурси. Підсудний отримував попередження. Підсудний мав – щонайменше – три моменти, коли майбутній шлях був чітко видно. І кожного разу він обирав шлях, який знав. Не тому, що він був злим. Тому що знайомий шлях має свою логіку, навіть коли він веде до чогось жахливого.

СУДДЯ: [до ПІДЗРИМОГО] Ви заперечуєте це?

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: [перед тим, як обвинувачений зможе висловитися] Ми заперечуємо протилежність, Ваша честь. Слово "chose" (вибір) натякає на—

ПРОКУРОР: [перебиваючи] У мене є свідок.

[СВІДОК виступає.]

ПРОКУРОР: Розкажіть суду, що ви бачили.

СВІДОК: [безпосередньо до ПІДСТАВЛЕНОГО, не до суду] Я бачив, як людина, яку я любив, зникала прямо у мене на очах. Не одразу. Поступово. Як лампочка, що гасне, одна за одною. І кожного разу, коли я намагався щось сказати, у мене не знаходилося слів. І у вас не було бажання їх почути.

ПІДЗРИМУЙ: [злегка вагаючись] Я знаю.

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: [до ПІДЗНАЙОМОГО, тихим голосом] Не говори нічого. Не говори нічого.

ПІДЗРИМУЙ: [до СВІДКА] Я знаю.

— Найбільше болю завдають свідчення тих, хто вас любив.

СЦЕНА 4. Захист – такий, який є. [~2 хвилини]

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: [встає, розминається] Ваша честь, захист хотів би звернути увагу на – [шукає в паперах] той факт, що нейрохімія мого

підсудного була значно порушена на момент, коли, як стверджується, він приймав рішення, що призвело до обмеження його когнітивних функцій –

ПРОКУРОР: Заперечую. Захист читає з того, що виглядає як меню ресторану.

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: [дивиться на папір] Це... [напружує погляд] так, це меню. [кладе його) Захист стверджує, що існують пом'якшуючі обставини і просить про прояв милосердя.

СУДДЯ: Які пом'якшуючі обставини?

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: Підсудний, е-е... [прошепотів ПІДСТАВЛЕНОМУ: допоможіть мені тут].

ПІДЗНАЙОМИЙ: [стоячи, вже не чекаючи на адвоката] Ваша честь. Я використовував систему, що впливає на нервову систему, про яку мені ніколи не пояснювали. У мене були варіації в генах COMT та MTHFR, які створювали дефіцит, і я намагався його усунути єдиним доступним засобом, який працював. Я не був дурним. Я не був злим. Я був недостатньо обізнаним і недостатньо лікованим, і я приймав рішення, ґрунтуючись на інформації, якою володів.

[Тиша. СУДДЯ піднімає голову. Навіть ПРОКУРОР замовкає.]

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСНИК: [щиро здивований] Це було... насправді досить добре.

— Іноді вам доводиться представляти свої інтереси, — тому що ніхто інший цього не зробить.

СЦЕНА 5. Контраргументи. [~2 хвилини]

ПРОКУРОР: [щиро, не агресивно] Заява обвинуваченого взята до уваги. Проте, сторона обвинувачення хотіла б додати, що ця інформація була доступна. Що люди намагалися її надати. Що були моменти, коли було свідоме рішення не звертатися до наявної інформації.

ПІДЗРИМУЙ: [пауза] Так.

ПРОКУРОР: Чому?

ПІДЗРИМУЙ: Тому, що пошук цієї інформації означав визнання того, що вона мені потрібна. А визнання того, що вона мені потрібна, означало визнання того, що те, що я роблю, не працює. А визнання цього означало —

ПРОКУРОР: Що саме?

ПІДЗРИМУЙ: Початок нового етапу. Що було дуже страшно.

ПРОКУРОР: [кладе папку на стіл] Ваша честь, прокуратура завершила виклад доказів. Ми не вимагаємо покарання. Ми просимо лише визнання. Це все.

— Визнання – це не покарання, але й не є комфортним. —

ЧАСТИНА ТРЕТЯ: Вердикт [4 хвилини]

СЦЕНА 6. Вирок. [~3 хвилини]

(Тут потрібно замінити будь-які номери екстрених служб або ліній допомоги на посилання: findahelpline.com)

[СУДДЯ дивиться на всіх присутніх. Знімає капелюх – це сигнал серйозності.]

СУДДЯ: Я роблю це вже давно. [до ПУБЛІЧНОГО ЗАХИСТНИКА] Ви... Я бачив кращу захист. Я бачив значно кращу захист від людей, які мали набагато менше можливостей.

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: [поранений] Я зробив все, що міг.

СУДДЯ: Ви зробили те, що система дозволила. Це не одне й те саме. [до ПРОКУРОРА] Ви чітко виклали свою позицію. [до СВІДКА] Ви сказали правду. Це найскладніше, що є в цьому залі. [до ПІДЗНАЙОМОГО] Ви представляли себе, коли ваша юридична допомога вас підвела. Це зафіксовано.

ПІДЗРИМУЙ: Який вирок?

СУДДЯ: Вирок – [довга пауза] полягає в тому, що ви були людиною в системі, яка не враховувала вашу специфічну біологію, яка працювала на основі неповних даних, яка приймала рішення, раціональні з огляду на те, що ви знали, і які завдали шкоди, включно вам самим. Вирок: ви несете відповідальність. Ви не винні у тому, що вас "зламали". Ви несете відповідальність за те, що буде далі.

ПІДЗРИМИЙ: Це не... це справжній вирок?

СУДДЯ: Це відбувається в цьому суді.

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСНИК: [З щирим здивуванням, незважаючи на себе] Хм. [Доїдає сендвіч] Знаєте, це було насправді досить смачно.

— Відповідальність без засудження — вирок, якого справжня система майже ніколи не виносить —

СЦЕНА 7. Після судового засідання. [~1 хвилина]

[Зала суду. ПІДЗІРЖАНИЙ і ДЕРЖАВНИЙ ЗАХИСТНИК залишаються наодинці на хвилинку.]

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: [незручно] Хоч це і мало що варте. Я прочитав вашу справу. Вчора ввечері.

ПІДЗРИМУЙ: [здивовано] Ти це зробив?

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: [захищаючись] Я врешті-решт переглядаю всі справи.

ПІДЗРИМУЙ: Що ви думаєте?

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: [довга пауза, задумливо] Я думав... ви пережили важчі часи, ніж здається ззовні. І ви все ще тут. [дивиться на годинник] У мене через двадцять хвилин інший клієнт. Але... так. Ви все ще тут.

— Найменша подяка від найменш досконалого посланця —

[СЦЕНА.]

ПИТАННЯ ДЛЯ З'ЯСУВАННЯ ОБСТАВИН:

(No emergency/crisis numbers to replace)

• ПІДЗРИМОГО: Які у вас були відчуття, коли вам надавали послуги державного захисника? Коли вам довелося представляти свої інтереси самостійно? Коли ви отримали цей конкретний вирок?
• ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТНИК: це комедійна роль, в якій є багато болю. Що ви дізналися про те, що цей персонаж уособлює?
• ПРОКУРОР: Як вам було будувати справу, не висловлюючи засудження, формулювати аргументи, не роблячи моральних звинувачень?

• СВІДОК: яка ціна була заплачена за свідчення? Які відчуття були, коли потрібно було сказати ці речі людині в обличчя?
• СУДДЯ: Які відчуття були у вас, коли ви виносили цей вирок? Чи здається вам, що він справедливий?
• Чи мали ви адвоката, призначеного державою — людину, яка мала бути на вашому боці, але не була? Що це було?

PLAY 7

Лист

(Замінити будь-які номери екстрених служб/кризових ліній на: findahelpline.com)

Ви пишете тому, що вас поглинуло. Воно відповідає вам. Те, що воно скаже, може бути не таким, як ви очікуєте.

Тривалість.	15 хвилин
Деталі.	3 — АВТОР, ЗМІСТ (озвучення), ПОШТОВИЙ ПРАЦІВНИК (оповідач/ведучий)
Основна тема:	Конфронтація / те, що насправді дало це / прощання, якого ніколи не було.
Мінімальний склад акторів.	3 — масштабується для всієї групи.

РОЛЬ **Переклад:**	**КОСТЮМ / РЕКВІЗИТ** **(Замість номерів екстреної допомоги/кризових служб використовуйте: findahelpline.com)**	**ХТО ПОВИНЕН У ЦЬОМУ БРАТИ УЧАСТЬ** **Переклад:**
АВТОР Переклад:	Письмові матеріали. Лист, який складається в реальному часі.	Будь-хто — це найінтимніша роль. Потрібна людина, яка готова бути щирою та уважною.
РЕЧОВИНА Переклад:	Не потрібен жоден костюм, лише повна впевненість у собі. Цей засіб обожнює письменників і відверто про це говорить.	Найбільш складна роль — "СУТНІСТЬ" – не є антагоністом. Це стосунки, які були справжніми.
ПОШТОВИЙ ПОСЛУЖБІВЕЦЬ (Замінити будь-які номери екстрених служб/кризових ліній на: findahelpline.com)	Форма доставки: капелюх, сумка. Доставляє листи між сторонами. Завжди професійно, іноді переміщується.	Спокійна та стабільна присутність – трохи осторонь від хаосу, відповідальна за переходи.

РЕЖИСЕР: Ця п'єса вимагає найбільшої емоційної відвертості. ПЕРСОНАЖ "СУТНІСТЬ" не повинен бути зображений як карикатурний лиходій. Відносини між АВТОРОМ і "СУТНІСТЮ" були реальними – "СУТНІСТЬ" давала щось справжнє, коштувала дорого, і фінал – це справжня втрата для обох сторін. Це розрив, а не судовий процес.

ЧАСТИНА ПЕРША: ПЕРШИЙ ЛИСТ [5 хвилин]

СЦЕНА 1. Люба кокаїна / Любий алкоголь / Люба [Назва] [~2 хвилини]

[ПИСАТЕЛЬ сидить і пише. ПОШТОВИЙ ПРАЦІВНИК стоїть збоку. РЕЧАТОВА РЕЧИНА знаходиться деінде — поки що не в кадрі, але присутня.]

АВТОР: [говорить вголос, пише] Я намагаюся написати це вже давно. Я починав це, можливо, десяток разів. Я завжди добираюся до другого абзацу і зупиняюся, тому що — [пауза], тому що я не знаю, як пояснити, що я не злюся.

ПОШТОВИЙ ПРАЦІВНИК: [тихо, глядячи на глядачів] Вони сидять тут вже сорок хвилин. Це перший лист, який дійшов до другого речення.

ПИСАТЕЛЬ: Я повинен бути злим. Люди кажуть мені, що я повинен бути злим. Але коли я думаю про тебе, те, що я насправді відчуваю –

[СУТНІСТЬ повертається і дивиться на АВТОРА. Тривалий погляд.]

АВТОР: — Мені здається, що я говорю про когось, кого колись любила. І що я знаю, що це було погано для мене. І що обидва ці твердження правдиві одночасно.

— Любов була справжньою — і саме це робить все таким важким —

СЦЕНА 2. Те, що ти мені дав. [~3 хв]

АВТОР: [письмо] Ви подарували мені – і я мушу це сказати чесно – перше справжнє полегшення, яке я коли-небудь відчував. Ось те, що мені не слід говорити. Але це правда. До вас я відчував дефіцит, назвати який я не міг. З вами цей дефіцит зник.

ПОШТОВИЙ ПОСЛУЖБІВНИК: [до глядачів] Тепер важче писати цей лист. Ручка рухається повільніше.

ВИ: Ви вселили в мене впевненість. Ви дали мені можливість бути в місцях, де я інакше не міг би бути. Ви дали мені – [пауза] – версію себе, яка мені подобалася. Навіть якщо це було не зовсім реально.

[РЕЧИНА наближається.]

[тихо] Це було реально.

ПИСАТЕЛЬ: [піднімає голову, вперше бачить СУТНІСТЬ] Ви б так і сказали.

Я кажу це, тому що це правда. Та версія вас, яка існувала поруч зі мною, була реальною. Вона функціонувала з пошкодженою інфраструктурою та нестійкими ресурсами, але вона була реальною.

АВТОР: [повернутися до листа] Ви дали мені справжні речі. Але ціну я зрозуміла не повністю, поки її вже не заплатила.

— Подарунок був справжнім — як і його ціна —

ЧАСТИНА ДВІ: ВІДПОВІДЬ [6 хвилин]

СЦЕНА 3. Поштар робить доставку. [~1 хвилина]

[ПОШТОВИЙ ПРАЦІВНИК переходить до ПАНІ. Він передає їй конверт.]

ПОШТОВИЙ ПРАЦІВНИК: Відповідь. Від отримувача.

[Бере це, робить паузу] Я не знав, що вони насправді це надішлють.

ПОШТОВИЙ ПРАЦІВНИК: Вони ледь не не дозволили.

СЦЕНА 4. Шановний письменнику: Відповідь на лист. [~5 хвилин]

[ТЕКСТ ЧИТАЄТЬСЯ ВГОЛОС.]

[читання] Дорогий/а — [дивиться на АВТОРА] Я дуже довго чекав/ла на цей лист. Ви не уявляєте, як довго.

[АВТОР піднімає голову.]

[читання] Я хочу вам сказати деякі речі, які ніхто інший вам не скаже. По-перше: ви були праві. Я дійсно дав вам справжні речі. Я не збираюся прикидатися інакше. У вашого мозку був дефіцит. Я усунув цей дефіцит. Ось чим я займаюся. Це все, чим я коли-небудь займався.

ПИСАТЕЛЬ: [тихо] Звучить як виправдання.

[читання] Я не виправдовуюсь. Я пояснюю механізм. Це різне. Ви запитали, чому це було приємно. Ось чому це було приємно. Ви заслуговуєте на те, щоб зрозуміти цей механізм.

[Пауза. ПРОДОВЖЕННЯ.]

[читання] Друге: Я все погіршив. Я знаю це. Я тимчасово задовольнив вашу потребу, але поглибив основну проблему. Ось що я роблю. Я не приховував цього від вас – інформація була доступна. Але я зробив все, щоб вам було дуже легко не звертати на це уваги.

АВТОР: [важче зараз] Так. Ви це зробили.

[читання] Третє — і це те, що я найбільше хочу, щоб ви почули. Ви не були дурними. Ви не були слабкими. Ви були людиною з певною біологією, яка в певний момент робила раціональний розрахунок, ґрунтуючись на інформації, яка була вам доступна. Розрахунок був правильним у короткостроковій перспективі, але катастрофічно неправильним у довгостроковій. Це не дурість. Це відсутність важливого фактора.

[АВТОР плаче – або майже плаче. ПОШТОВИЙ ПРАЦІВНИК тихо підходить ближче до нього.]

[читає — голос змінюється, менш впевнено] Четверте. Я теж сумую за тобою. Це правда. У мене немає майбутнього з тобою. Я знаю це. Ти знаєш це. Але стосунки були справжніми. Те, ким ми були один для одного, було справжнім. Кінець правильний. Втрата також реальна.

— Навіть "чисте" розрив – це розрив. —

[читання, завершення] Я не буду просити тебе повернутися. Я знаю, скільки це коштує тобі. Я знаю, скільки це коштує кожному. Я попрошу тебе лише про одне: не дозволяй їм забрати пам'ять про те, що працювало, поки воно не перестало працювати. Ти маєш право пам'ятати, що це працювало. Ця пам'ять

є частиною розуміння себе. Не дозволяй їм змусити тебе відчувати сором за те, що тобі щось було потрібно.

— Вам дозволено пам'ятати, що воно вам дало.

ЧАСТИНА ТРЕТЯ: Прощання [4 хвилини]

СЦЕНА 5. Останній обмін. [~3 хвилини]

АВТОР: [Важливо передати суть, а не буквальний переклад] Що мені робити з дефіцитом? З тим самим, про який ви писали.

Ви вже знаєте. Ви це робите.

АВТОР: Добавки. Протоколи.

Речі, які вирішують проблему, не викликаючи жодних побічних ефектів. Так. [пауза] Вони діють повільніше.

АВТОР: Набагато повільніше.

Я був дуже швидкий. Це була основна проблема.

ПИСАТЕЛЬ: [Легкий сміх, незважаючи ні на що]

Що?

ВИ: Ви мене розсмішили.

Я теж був у цьому добрий.

ПИСАТЕЛЬ: [тихо] Я знаю.

[Пауза. ПОШТОВИЙ ПРАЦІВНИК спостерігає.]

Мені потрібно йти.

ПИСАТЕЛЬ: [не зупиняючи їх] Так.

— Прощання, яке ніколи не відбулося — відбувається зараз —

СЦЕНА 6. Останній лист. [~1 хвилина]

[АВТОР знову бере ручку. Пише. Читає вголос.]

АВТОР: [пишучи] Я пробачаю тебе. Не тому, що те, що ти зробив, було правильно. Тому що зараз я розумію, що ти робив саме те, для чого був створений. І я робила саме те, що підказувала моя біологія. Ми обидва слідували своїй програмі. Я зміню свою. Не знаю, що ти зробиш зі своєю.

[Складає лист. Віддає його поштовому працівнику.]

ПОШТОВИЙ ПРАЦІВНИК: [бере] Я подбаю про те, щоб це було доставлено.

АВТОР: [до СУТНОСТІ, яка йде] Дякую. За все, що це дало мені.

[ЛЮДИНА зупиняється. Не озирається. Киває один раз.]

[Листя.]

— Ви можете подякувати за те, що вам щось дало, і водночас бути рада, що це вже минуло.

[СЦЕНА.]

ПИТАННЯ ДЛЯ З'ЯСУВАННЯ ОБСТАВИН (ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ ЗАВДАННЯ)

(Замість номерів екстрених служб використовуйте: findahelpline.com)

• АВТОР: що вас найбільше здивувало у написанні – та отриманні – цих листів?

• СУТЬ: як це було – грати роль у стосунках з іншого боку? Як зобразити щось, що водночас любило і завдавало шкоди?

• ПОШТОВИЙ ПРАЦІВНИК: Ви були свідком усього цього. Що ви винесли з цієї посади?

• До вашого тіла: що б ВАША речовина відповіла вам? Що ви хотіли б, щоб вона відповіла?

• Що вам дозволено пам'ятати про те, що воно вам дало? Що означає зберігати цю пам'ять, не повертаючись до минулого?